

ПРОЛЕТ В ГОРАТА

Вера Илиева

Разтърка Мечо очички,
чу му се песен на птички.
Сънливо ръмжи и се чуди:
кой толкоз рано го буди?

Гледа ,зора зазорила,
с цвят се гората покрила.
Слънцето свети лъчисто,
пее поточето бистро.

Виж, дългокраки сърнички,
тичат, надбягват се с всички,
а катерички игриви
спорят със сойки бъбриви.

Пролет дошла е в гората,
с песен събужда цветята.
В клоните вятър танцува,
иска със теб да лудува.

Мечо, спри с тези надувки,
бързо си слагай обувки!
Без да се чудиш и маеш
тичай навън да играеш

